

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci navrhovatelky: **M. P.**, proti odpůrci: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, o návrhu na obnovu řízení vedeného u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 9 As 46/2008 ve věci kasační stížnosti navrhovatelky proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 4. 2008, č. j. 4 Ca 9/2007 – 24, a ukončeného pravomocným rozsudkem ze dne 9. 10. 2008, č. j. 9 As 46/2008 - 38,

takto:

- I.** Návrh na obnovu řízení **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Nejvyšší správní soud jako soud věcně příslušný rozhodl v souladu s ust. § 110 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), o kasační stížnosti navrhovatelky proti usnesení Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“) ze dne 24. 4. 2008, č. j. 4 Ca 9/2007 – 24, jímž městský soud zamítl její žádost o osvobození od soudního poplatku a o ustanovení zástupce soudem, a to rozsudkem ze dne 9. 10. 2008, č. j. 9 As 46/2008 - 38, kterým kasační stížnost zamítl.

Podáním ze dne 25. 11. 2008, které bylo zdejšímu soudu doručeno dne 26. 11. 2008, se navrhovatelka domáhá obnovy tohoto řízení, jež bylo skončeno pravomocným rozsudkem, přičemž jako důvody svého návrhu uvádí následující:

Navrhovatelka považuje zamítnutí kasační stížnosti za zmatečné. Tuto zmatečnost spatřuje „v odůvodnění rozsudku, neboť správní soud rozhodl, aniž by se správní orgán ke kasační stížnosti vyjádřil, což je důkazem arogance moci a nezákonného postupu správního orgánu“, a dále v tom, že Nejvyšší správní soud rozhodl, aniž by měl k dispozici veškerý spisový materiál. Navrhovatelka dále upozorňuje na skutečnost, že Nejvyšší správní soud vůbec neřešil podanou žalobu proti odpůrci a městský soud vůbec neřešil žalobu podanou na krajský úřad ze dne 12. 7. 2007, ve které požadovala náhradu škody způsobené při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím. Dle navrhovatelky je „odmítání kasačních stížností rituální praxe, kterou se soudní orgány vypořádávají s nezákonností správních orgánů za pomoci Nejvyššího správního soudu“. Tento postup je dle jejího názoru v rozporu s Ústavou a lidskými právy na spravedlivý

proces a stvrzuje neústavnost a odpírání spravedlnosti. Na základě výše uvedeného se navrhovatelka domáhá povolení obnovy řízení.

V této věci považuje Nejvyšší správní soud za nezbytné uvést, že obnova řízení je od 1. 1. 2003 upravena v ust. § 111 a násl. s. ř. s., které zavedlo obnovu řízení v zásadě v tradičním pojetí tohoto procesního institutu, ovšem modifikovaného pro účely správního soudnictví. Podle ust. § 111 s. ř. s. řízení ukončené pravomocným rozsudkem se na návrh účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo důkazy nebo skutečnosti, které bez jeho viny nebyly nebo nemohly být v původním řízení uplatněny, popřípadě bylo jinak rozhodnuto o předběžné otázce, jestliže výsledek obnoveného řízení může být pro něj příznivější. Vzhledem ke skutečnosti, že ve správním soudnictví soudy rozhodují v jednom stupni, rozhoduje o povolení obnovy soud, který vydal rozhodnutí, proti němuž návrh na obnovu řízení směřuje a povolí-li obnovu řízení, pak tentýž soud v obnoveném řízení pokračuje (ust. § 113 s. ř. s.).

Podstatná úprava je však – a to právě pro posuzovaný návrh – obsažena v ust. § 114 s. ř. s., které pozitivně i negativně vypočítává taxativním způsobem, ve kterých věcech lze návrh na obnovu podat, jinými slovy upravuje přípustnost návrhu. Podle ust. § 114 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. je obnova řízení přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a ve věcech politických stran a politických hnutí. Podle odstavce 2 téhož ustanovení není obnova řízení přípustná proti rozhodnutí o kasační stížnosti.

Jestliže tedy Nejvyšší správní soud rozhodl rozsudkem ze dne 9. 10. 2008, č. j. 9 As 46/2008 - 38, o tom, že kasační stížnost navrhovatelky podaná proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 4. 2008, č. j. 4 Ca 9/2007 – 24, se zamítá, nelze předmětné řízení znovu obnovit, neboť soudní řád správní takový postup nepřipouští. Nejvyšší správní soud na pozadí výše uvedeného tedy uzavírá, že obnova řízení není proti rozsudku, kterým byla zamítnuta kasační stížnost navrhovatelky, přípustná.

Na základě shora uvedeného proto zdejší soud shora vymezený návrh na obnovu řízení usnesením podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., jako nepřípustný odmítl, aniž by se zabýval skutečnostmi uvedenými v citovaném podání.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. prosince 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu